

Ἐπίκαιρο

Τά δῶρα τῶν μάγων

Σήμερα, παιδιά, θά παρακολουθήσουμε μιά **περιπέτεια**. Διαδραματίζεται στα **βάθη τῆς Ἀνατολῆς**. Πρωταγωνιστές κάποιοι **μάγοι**. Μή φοβάστε! Δέν εἶναι σάν τούς μάγους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, πού κάνουν μαγικά μέ τή δύναμη τοῦ διαβόλου. Ὅχι. Μέ τέτοιους μάγους δέν πρέπει νά ἔχουν καμία σχέση τά παιδιά τοῦ Θεοῦ. **Μάγους ὀνόμαζαν οἱ λαοί τῆς Ἀνατολῆς ἐκείνους πού ξεχώριζαν γιά τίς γνώσεις, τή σοφία, τίς ἱκανότητές τους**. Αὐτούς τούς ἀνθρώπους τούς τιμοῦσαν πολύ καί τούς ἔδιναν **μεγάλα ἀξιώματα**. Τέτοιοι ἦταν καί οἱ μάγοι πού πρωταγωνιστοῦν στήν ἱστορία μας: **σοφοί ἄρχοντες πού ἀσχολοῦνταν μέ ὅλες τίς ἐπιστήμες τῆς ἐποχῆς τους, ἰδιαίτερα μέ τή μελέτη τῶν ἀστρων**.

Ἕνα βράδυ, λοιπόν, οἱ μάγοι αὐτοί, ὅπως τό συνήθιζαν, παρατηροῦσαν τ' ἀμέτρητα ἀστρα στον οὐρανό. Μά τί εἶναι αὐτό πού βλέπουν; Ἕνα **ἀστέρι ἀσυνήθιστο** τραβᾷ τήν προσοχή τους. Εἶναι τόσο λαμπερό, τόσο ἀλλιώτικο ἀπό ὅλα τ' ἄλλα! Στέκονται θαμπωμένοι, τό μελετοῦν μέ προσοχή. Ναί, τέτοιο ἀστέρι δέν φάνηκε ποτέ ἄλλοτε στό οὐράνιο στερέωμα. Καί δέν ἦταν μόνο πρωτοφανές τό φαινόμενο. Διαισθάνονταν ὅτι σάν νά θέλει κάτι νά τούς πεῖ. Νά ἔχει

ἄραγε σχέση με τήν **προφητεία τοῦ Βαλαάμ** (βλ. Ἄρ 24,17); Γνώριζαν ὅτι πρὶν ἀπὸ αἰῶνες κάποιος Βαλαάμ εἶχε προφητεύσει ὅτι **θά ἀνατείλῃ ἓνα ἄστρο καὶ τότε θά ἔρθῃ στὸν κόσμον ἓνας Βασιλιάς-Σωτήρας**, ἐκεῖνος ὁ Μεσσίας πού περίμεναν οἱ Ἰουδαῖοι. Μήπως ἔφτασε ἐπιτέλους αὐτή ἡ ὥρα; Ὅλοι οἱ λαοὶ λαχταροῦσαν νά ἔρθῃ ἓνας σωτήρας.

Οἱ σοφοὶ τῆς Ἀνατολῆς συζητοῦν πολὺ σοβαρά τὸ θέμα. Καὶ παίρνουν τὴ μεγάλη ἀπόφαση. **Θά ἀκολουθήσουν τὴν πορεία τοῦ ἄστρου.** Ἴσως χρειαστεῖ νά κάνουν μεγάλο ταξίδι. Καὶ δὲν ἦταν εὐκόλα τότε τὰ ταξίδια. Τό ξέρουν καλά, θά συναντήσουν δυσκολίες, ἴσως βρεθοῦν ἀντιμέτωποι μὲ κινδύνους. Τὰ σκέφτονται ὅλα, καταλαβαίνουν ὅτι ρίχνονται σέ μιά περιπέτεια. Εἶναι ὅμως ἀποφασισμένοι. Τό ἀστέρι αὐτό σάν νά τοὺς καλεῖ νά τοὺς δείξῃ τὸν δρόμο. Ναί, ἔχουν μέσα τους αὐτὴ τὴ βεβαιότητα: Τοὺς φέρνει μήνυμα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ τὴ γέννηση τοῦ μεγάλου Βασιλιᾶ. **Θά τοὺς ὀδηγήσῃ σίγουρα κοντὰ Του.**

Δέν χάνουν καιρό. Ἐτοιμάζονται. Φροντίζουν νά πάρουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ ἓνα μακρινὸ ταξίδι. Φροντίζουν νά πάρουν μαζί τους καὶ **τὰ πιό ἐκλεκτὰ δῶρα** γιὰ τὸν νεογέννητο Βασιλιά. Στ' ἀλήθεια, τί νά Τοῦ προσφέρουν; **Χρυσάφι**, ὅπως ταιριάζει στοὺς βασιλεῖς. **Λιβάνι**, δηλαδή θυμίαμα πού χρησιμοποιοῦσαν στίς προσευχές τους, στίς ὥρες τῆς λατρείας. **Σμύρνα**, τὸ πιό ἐκλεκτό τους ἄρωμα. Μὲ πολλὴ χαρὰ βάζουν τὰ πολύτιμα δῶρα τους μέσα στοὺς **«θησαυροὺς»** τους, τίς πολυτελεῖς θῆκες τους, καὶ ξεκινοῦν.

Περνοῦν ἀπὸ δύσβατα μονοπάτια, διασχίζουν ἀπέραντες ἐρήμους, ταξιδεύουν μῆνες πολλούς. Δέν ἀποθαρρύνονται ὅμως, δὲν ἀποκάμνουν. Τό παράξενο θαυμαστὸ ἀστέρι τοὺς ὀδηγεῖ. Ὡσπου, κάποια στιγμή **τό χάνουν ἀπὸ τὰ μάτια τους.** Τί θά κάνουν τώρα; Νά γυρίσουν πίσω; Βῆμα δὲν μποροῦν νά κάνουν χωρὶς τὸν ὀδηγό τους. Ὁχι, δὲν πρόκειται νά γυρίσουν πίσω. Νά, ἤδη βρίσκονται κοντὰ στὰ **Ἱεροσόλυμα**, τὴν ἱερὴ πόλη τῶν Ἰουδαίων. Θά ρωτήσουν

ἐκεῖ. Ὅλοι θά ξέρουν ποῦ βρίσκεται ὁ νεογέννητος Βασιλιάς. Ἐτσι καί ἔγινε. Φτάνουν στά Ἱεροσόλυμα καί ρωτοῦν: **«Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος Βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε τό ἀστέρι του στήν Ἀνατολή καί ἤρθαμε νά Τόν προσκυνήσουμε».**

Ταραχή, ἀναστάτωση σ' ὅλη τήν πόλη. Γιατί; Γιατί πρῶτος **ταράχτηκε ὁ βασιλιάς Ἡρώδης**, μόλις ἄκουσε τί ζητοῦν αὐτοί οἱ σοφοί ἄρχοντες τῆς Ἀνατολῆς. Γιά ποιό βασιλιά μιλοῦν; Θά τολμήσει κανεῖς νά πάρει τόν θρόνο του;

Οἱ μάγοι βρίσκονται τώρα στό ἀνάκτορό του. Τούς δέχεται ὁ Ἡρώδης μέ τίς πρέπουσες τιμές, γιατί εἶναι, ὅπως εἶπαμε, ἐπίσημα πρόσωπα. Δείχνει δηθθεν διάθεση νά τούς ἐξυπηρετήσῃ. Καλεῖ τούς ἀρχιερεῖς καί γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων καί ζητᾷ ἀπ' αὐτούς νά μάθῃ τί λένε οἱ προφῆτες. Ὁ ἴδιος δέν ἤξερε, γιατί δέν ἦταν γνήσιος Ἰουδαῖος.

- Ποῦ θά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας; τούς ρωτᾷ.

- Στή **Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας**, τοῦ ἀπαντοῦν.

Ἐτσι εἶχε προφητεύσει πρὶν ἀπό ὀκτώ περίπου αἰῶνες ὁ προφήτης **Μιχαίας**.

Τότε ὁ Ἡρώδης κρατᾷ ἰδιαίτερα τούς μάγους καί τούς λέει:

- Πότε ἀκριβῶς φάνηκε τό ἀστέρι στόν οὐρανό; Πᾶτε στή Βηθλεέμ νά ἐξετάσετε μέ ἀκρίβεια γιά τό Παιδί πού γεννήθηκε καί, μόλις τό βρεῖτε, ἐλᾶτε νά μοῦ πεῖτε. Θέλω κι ἐγώ νά πάω νά τό προσκυνήσω.

Ἄλλα, βέβαια, εἶχε στόν νοῦ του. Εἶχε ἀρχίσει ἤδη νά καταστρώνει τό ἀπαίσιο σχέδιό του, πῶς νά ἐξοντώσῃ τό μικρό Παιδί.

Οἱ σοφοί της Ἀνατολῆς βγαίνουν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα γιά νά πᾶνε στή Βηθλεέμ. Ἀλλά νά, μία ἔκπληξη τούς περιμένει: **Τό ἀστέρι, ὁ πολύτιμος ὁδηγός τους, καί πάλι στόν οὐρανό!** Πόσο χάρηκαν! Ἐνίωσαν μιὰ σιγουριά, μιὰ ἀπέραντη εὐτυχία. Μ' αὐτόν τόν ὁδηγό θά φθάσουν ὅπωςδήποτε στόν προορισμό τους. Πραγματικά, **τό ἀστέρι ἤρθε καί στάθηκε πάνω ἀπό τό σπίτι ὅπου βρισκό-**

ταν ὁ μικρός Χριστός.

Μέ βαθειά συγκίνηση, μετά ἀπό τόν κόπο τόσων μηνῶν, μετά ἀπό τόση ταλαιπωρία καί τόση ἀγωνία, **ἀντικρίζουν τό Παιδί στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας του, τῆς Παναγίας μας.** Πέφτουν καί Τό προσκυνοῦν. Ἀνοίγουν τούς θησαυρούς τους καί Τοῦ προσφέρουν τά δῶρα τους: **χρυσό, λιβάνι καί σμύρνα.** Ποιός μπορεῖ νά περιγράψει τή χαρά τους;

Καί ὁ Ἡρώδης; Ὁ Ἡρώδης δέν ξαναεῖδε τούς μάγους. Ὁ Θεός τούς ἀποκάλυψε μέ ὄνειρο ὅτι πρέπει **ἀπό ἄλλο δρόμο νά ἐπιστρέψουν** στήν πατρίδα τους. Ἐκεῖνον τόν δρόμο πῆραν, πολύ **χαρούμενοι** πού **ἀξιώθηκαν νά προσκυνήσουν τόν μικρό Χριστό,** τόν Βασιλιά-Σωτήρα πού περίμεναν οἱ αἰῶνες.

Τά δῶρα μας στόν νεογέννητο Χριστό

Αὕτῃ τῇ χαρά μποροῦμε κι ἐμεῖς νά τή ζήσουμε. Μποροῦμε κι ἐμεῖς σήμερα νά προσκυνήσουμε τόν νεογέννητο Χριστό; Ναί! Ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει: **«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκει»**, δηλαδή σήμερα γεννᾷ τόν Χριστό ἡ Παναγία μας. **«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε»!** Ὁ Χριστός γεννιέται, ψάλτε δοξολογίες· ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπό τόν οὐρανὸ στή γῆ μας, ἐλᾶτε νά Τόν συναντήσετε!

Ποῦ μποροῦμε νά συναντήσουμε τόν Χριστό πού γεννιέται; Μέσα στόν ναό. Ἐκεῖ, μέσα στό Ἱερό, στήν ἀριστερή του πλευρά, πού ὀνομάζεται **Πρόθεση,** εἶναι ἡ φάτνη τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ ἐτοιμάζονται τά Τίμια Δῶρα, ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος, τό ψωμί καί τό κρασί, πού μεταφέρονται ἔπειτα στήν Ἁγία Τράπεζα, ἀγιάζονται καί μεταβάλλονται σέ σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ. Ἔτσι, ὅταν ἐμεῖς κοι-

νωνοῦμε, παίρνουμε μέσα μας τὸν ἴδιο τὸν Χριστό καί γίνεται **φάτνη ἡ καρδιά μας!**

Γι' αὐτό, κανένα παιδί δέν πρέπει νά χάσει τή Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων! Οἱ σοφοί μάγοι διένυσαν χιλιόμετρα πολλά, μῆνες ταξίδευαν γιά νά προσκυνήσουν τὸν νεογέννητο Χριστό. Κανένα ἐμπόδιο, καμιά δυσκολία δέν τοὺς γύρισε πίσω. Κι ἐμεῖς, πού ἔχουμε τόσο κοντά μας τὸν ναό, θά ἔναι κρίμα νά προφασιστοῦμε δυσκολίες καί ἐμπόδια... Ὅλα νά τὰ παραμερίσουμε, ὅλους νά τοὺς ξεσηκώσουμε, καί νά ἔμαστε κι ἐμεῖς τὸ πρῶι τῶν Χριστουγέννων ἀνάμεσα σ' ἐκείνους πού θά προσκυνήσουν μέ ἀγάπη τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ὅμως μέ ἄδεια χέρια θά πᾶμε νά προσκυνήσουμε τὸν Χριστό; Οἱ μάγοι Τοῦ πρόσφεραν τὰ πιό ἐκλεκτά τους δῶρα. Ἐμεῖς ἄραγε τί μπορούμε νά Τοῦ προσφέρουμε; Δέν ἔχουμε ἐμεῖς, βέβαια, χρυσάφι, λιβάνι καί σμύρνα. Ἀλλά τὸ ἀκριβότερο **χρυσάφι**, πού λάμπει μπροστά στά μάτια τοῦ Χριστοῦ μας, εἶναι **ἡ ὑπακοή μας στίς ἐντολές Του**· τὸ ἐκλεκτότερο **λιβάνι**, τὸ πιό εὐωδιαστό θυμίαμα, πού φθάνει ὡς τὸν θρόνο Του, εἶναι **ἡ προσευχή πού γίνεται μέ εὐλάβεια καί ἀγάπη**· ἡ πολυτιμότερη **σμύρνα**, τὸ ἄρωμα πού Τοῦ ἀρέσει, εἶναι ἡ ἐπιθυμία μας νά μάθουμε περισσότερα γι' Αὐτόν, **μελετώντας καθημερινά τὴν Ἀγία μας Γραφή**. Μέ μιά λέξη, τὸ πολυτιμότερο δῶρο γιά τὸν Χριστό εἶναι **ἡ καρδιά μας**. (Προτεινόμενα τραγούδια τὰ Χριστουγεννιάτικα ἀπὸ «Πνευματικές Ὠδές Α'», καί «Πνευματικές Ὠδές Β'»· CD «Ὠδές Χριστουγεννιάτικες», «Δόξα αἰνεῖτε», «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά» ἀρ. 17. 18, βλ. ἐποπικὸ ὕλικό).

**Χριστέ, δέν ἔχω δῶρα
νά Σοῦ προσφέρω ἐγώ.
Σοῦ δίνω τὴν καρδιά μου
γεμάτη «εὐχαριστῶ».**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμη εικόνα.
2. Άπολυτικό Χριστουγέννων σέ αρχείο κειμένου-ήχου.
3. Χριστουγεννιάτικα τραγούδια σέ αρχείο κειμένου-ήχου.
4. Λαβύρινθος.
5. Χριστουγεννιάτικο παιχνίδι μνήμης.
6. Ζωγραφιές.
7. Χριστουγεννιάτικες κατασκευές.